

TEKSTEN**PREMIÈRE LEÇON**

Incipit Lamentatio Jeremiae Prophetae Aleph. Quomodo sedet sola civitas plena populo? Facta est quasi vidua domina gentium: princeps provinciarum facta est sub tributo.

Beth. Plorans ploravit in nocte, et lacrimae ejus in maxillis ejus: non est qui consoletur eam ex omnibus caris ejus: omnes amici ejus spreverunt eam, et facti sunt ei inimici.

Ghimel. Migravit Juda propter afflictionem, et multitudinem servitutis: habitavit inter gentes, nec invenit requiem: omnes persecutores ejus apprehen derunt eam inter angustias.

Daleth. Viae Sion lugent eo quod non sint qui veniant ad solemnitatem; omnes portae ejus destructae; sacerdotes ejus gementes; virgines ejus squalidae, et ipsa oppressa amaritudine.

Heth. Facti sunt hostes ejus in capite, inimici ejus locupletati sunt: quia Dominus locutus est super eam propter multitudinem iniquitatum ejus; parvuli ejus ducti sunt in captivitatem, ante faciem tribulantis.

Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum.

DEUXIÈME LEÇON

Vau. Et egressus est a filia Sion omnis decor ejus: facti sunt principes ejus velut arietes non inventientes pascua; et abierunt absque fortitudine ante faciem subsequenti.

Zain. Recordata est Jerusalem dierum afflictionis suae, et praevaricationis omnium desiderabilium suorum, quae habuerat a diebus antiquis, cum caderet populus ejus in manu hostili, et non esset auxiliator: viderunt eam hostes, et deriserunt sabbata ejus.

Hier begint de klaagzang van de profeet Jeremia.

Aleph. Ach, hoe eenzaam zit zij neer, de eens zo levendige stad. Een weduwe is ze geworden, zij die groot was onder de volken: de vorstin van de gewesten is tot slavernij vervallen.

Beth. Zij huilt de hele nacht, haar wangen zijn nat van tranen. Niemand troost haar, niemand van haar vele minnaars; geen vriend bleef haar trouw, allen zijn haar vijandig gezind.

Ghimel. Juda is verbannen na een tijd van nood en onderdrukking; zij zit neer temidden van de volken, maar vindt geen rust: haar vervolgers belagen haar, drijven haar in het nauw.

Daleth. De wegen naar Sion treuren, er zijn geen feestgangers meer. Haar poorten liggen verlaten, haar priesters zuchten, haar meisjes zijn bedroefd. En zijzelf: bitter is haar lot.

Heth. Haar vijanden zijn heer en meester, zo zeker van zichzelf. De Heer heeft haar dit aangedaan vanwege haar zonden. Haar kinderen zijn gevangen weggevoerd, voor de vijand uit.

Jeruzalem, Jeruzalem, bekeer u tot de Heer uw God.

Vau. Sion heeft al haar glans verloren. Haar leiders zijn als herten die geen weidegrond meer vinden. Ze zijn gevluht, van al hun kracht beroofd, voor hun vervolgers uit.

Zain. Jeruzalem denkt ten tijde van haar nood en haar zwerfend bestaan aan alle kostbaarheden die zij vanouds bezat. Toen haar volk in handen van de vijand viel, schoot niemand haar te hulp; de vijanden die haar zagen, lachten om haar ondergang.

Heth. Peccatum peccavit Jerusalem, propterea instabilis facta est: omnes qui glorificabant eam, spreverunt illam, quia viderunt ignominiam ejus: ipsa autem gemens conversa est retrorsum.

Teth. Sordes ejus in pedibus ejus, nec recordata est finis sui: deposita est vehementer, non habens consola torem: vide Domine afflictionem meam, quoniam erectus est inimicus.

Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum.

TROISIÈME LEÇON

Jod. Manum suam misit hostis ad omnia desiderabilia ejus: quia vidit gentes ingressas sanctuarium suum, de quibus praeceperas ne intrarent in ecclesiam tuam.

Caph. Omnis populus ejus gemens, et quaerens panem: dederunt pretiosa quaeque pro cibo ad refo cillan dam animam. Vide Domine et considera, quoniam facta sum vilis.

Lamed. O vos omnes qui transitis per viam, attendite, et videte si est dolor sicut dolor meus: quoniam vindemiavit me, ut locutus est Dominus in die irae furoris sui.

Mem. De excelso misit ignem in ossibus meis et erudit me: expandit rete pedibus meis, convertit me retrorsum; posuit me desolatam, tota die maerore confectam.

Nun. Vigilavit jugum iniquitatum mearum: in manu ejus convolutae sunt, et impositae collo meo: infirmata est virtus mea: dedit me Dominus in manu, de qua non potero surgere. Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum.

Heth. Haar zware zonden maakten Jeruzalem tot een voorwerp van spot; wie haar eerden, verachten haar, nu ze haar naaktheid zien. En zij kreunt en zucht en wendt zich af.

Teth. Haar onreinheid kleeft aan de zoom van haar kleeid. Dit einde had ze niet voorzien. Ontstellend diep is zij gezonken, er is niemand die haar troost. – Heer, zie toch mijn nood, zie hoe de vijand zich verheft. Jeruzalem, Jeruzalem, bekeer u tot de Heer uw God.

Jod. De vijand heeft zijn hand naar haar kostbaarheden uitgestrekt. Zij moet aanzien hoe het heiligdom wordt betreden door vreemdelingen, aan wie u de toegang tot de gemeenschap had ontzegd.

Caph. Alle inwoners zuchten en steunen, op zoek naar wat brood, ze ruilen hun kostbaarheden voor voedsel, om weer levenskracht te krijgen. – Heer, zie mij, merk toch op hoezeer ik word veracht.

Lamed. Jullie die hier voorbijgaan, raakt het jullie niet? Merk toch op en zie: is er leed als het leed dat mij wordt aangedaan, dat de Heer op de dag van zijn boosheid over mij heeft uitgestort?

Mem. Hij liet uit de hoogte vuur neerdalen, dat in mijn gebeente brandt. Hij spande een valstrik voor mij, hij deed mij terugdeinzen. Hij verwoestte mijn leven en maakte me ziek, dag na dag.

Nun. Hij heeft mijn overtredingen gebundeld en ze vastgemaakt als een juk; ze drukken zwaar op mijn nek, mijn kracht is gebroken. De Heer heeft mij uitgeleverd aan hen bij wie ik weerloos ben.

Jeruzalem, Jeruzalem, bekeer u tot de Heer, uw God.